

[Handelsministeren.]

grøft; visse steder hersker der knivskarp konkurrence, og visse steder hersker der monopol, hvor enkeltvirksomheder dominerer prisen. Men mellem disse yderpunkter ligger der en hel række virksomheder på det, vi kalder det grå område, og det er netop dér, denne lov skal kunne bruges, såfremt man får mistanke om, at der ikke er en tilstrækkelig konkurrence, således at der kan opstå urimelige forretningsbetingelser eller urimelige priser.

Det ærede medlem hr. Knud Thomsen sagde, at han håbede, der var en rimelig årsag til det, når monopolmyndighederne bestemte, at der skulle iværksættes undersøgelser. Jeg er helt overbevist om, at der, hver gang der har været foretaget en sådan undersøgelse, har været en rimelig grund dertil. Jeg kan endvidere understrege, at undersøgelserne som regel er blevet efterfulgt af visse resultater prismæssigt set. Jeg skal ikke komme ind på det her, for jeg vil gerne i udvalget give oplysninger og komme med en fortegnelse over, hvilke undersøgelser der er foretaget, og hvilke resultater disse undersøgelser har givet.

Jeg har i og for sig ikke flere bemærkninger at gøre. Jeg takker for den tilslutning, der er givet, og jeg tror også, vi skal komme igennem med et forstandigt arbejde i udvalget.

Jens Peter Jensen (Sorø amt): Jeg vil sige til det ærede medlem hr. Aksel Larsen, at det er rigtigt, at der er et flertal bestående af socialdemokratiet, det radikale venstre og socialistisk folkeparti. Det, der interesserer i denne forbindelse, er, om det ærede medlem sådan uden videre kan indrangere det radikale venstre i dette flertal.

Til det ærede medlem hr. Baunsgaard vil jeg sige, at det var godt sagt, og det var også derfor, jeg citerede det pågældende afsnit af fremsættelsestalen fra 1964. Jeg understreger, at det kriterium, der var stillet op — det sagligt objektive — er det, der må være den væsentligste baggrund for, at vi kan have en lovgivning af denne karakter. Men saglighed og objektivitet er draget i tvivl. Det ærede medlem siger ganske vist, at han ikke som minister har haft anledning til at tvivle på det; men nu er

der så mange ting for en minister at tage sig af, så det er ikke nemt at følge med i alting, og vi får da at se i udvalget, hvor tungtvejende de anker er, der har været rettet mod sagligheden og objektiviteten.

Så vil jeg spørge det ærede medlem hr. Baunsgaard, hvad der ligger i at „gå ind til en fordomsfri forhandling“. Betyder det, at man nu ikke fra partiets side føler sig bundet af det hensyn, som var gældende, da der var regeringsfællesskab imellem socialdemokratiet og det radikale venstre — det var jo tilfældet, da denne lov blev forlænget sidste gang — eller står partiet nu friere i dette spørgsmål? Hvis der ikke er anden forandring, er det jo ikke andet end ord, men jeg håber altså, at der ligger lidt mere i det.

Må jeg sige til det ærede medlem hr. Rimstad, at det skuffede mig lidt at høre dette om afbetalingshandelen. Det er jo rigtigt, at den moderne industri ikke kan undvære afbetalingshandel, men der kan da aldrig være noget forkert i at fortælle befolkningen, forbrugerne, om tingenes rette sammenhæng. Det tror jeg ikke vil gøre afbetalingshandelen upopulær. Vi, der kommer ud til møder i landet, møder gang på gang spørgsmålet: kan vi ikke i den givne situation stramme reglerne for afbetaling? Er det ikke et af de midler, der kan bringes i anvendelse? Vi ved imidlertid, at det ikke duer, for så opgiver man ejendomsforbehold o. s. v. Det har jo været forsøgt. Kan oplysning om omkostningen ved at købe på afbetaling imidlertid medføre en vis tilbageholdenhed i forbruget, synes jeg, det må passe som hånd i handske i den givne situation.

Den højtærede handelsminister nævnte, at en sådan lovgivning er nødvendig, for at man kan gribe ind, hvis en branche løber løbsk. Jeg kan oplyse den højtærede handelsminister om, at det har denne lov kun været brugt til én eneste gang, og det var til at fastsætte priser på rugbrød i hovedstaden. Så den kan vist ikke siges at være påtrængende nødvendig. Denne lovgivning kaldes en økonomisk lovgivning, men er jo ikke andet en psykologisk foranstaltning. Det er en lovgivning, der koster en del penge, offentlig administration, ulemper og besvær og omkostninger ude i erhvervslivet, alt dette blot for at udføre,